

عنوان مقاله:

کاربرد روش PROMETHEE به عنوان رویکردی سازنده در تصمیم سازی و برنامه ریزی های منطقه ای (مطالعه موردی: شهر کوچک جویبار)

محل انتشار:

مجله پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره 49، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عبسی ابراهیم زاده - استادتمام گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه سیستان و بلوچستان

احمد صحرایی جویباری - دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه دورتموند - آلمان

خلاصه مقاله:

امروزه بیشتر شهرهای ایران در مسائلی چون عدم تعادل در سلسله مراتب، نابرابری در برخورداری از امکانات و منابع، افزایش روند مهاجرت، قطبی شدن و پیدایش الگوی تسلط تک شهری و نداشتن راهبرد توسعه اشتراک دارند و با چالش های جدی در سطوح منطقه ای روبه رو هستند. در استان مازندران، نابرابری جمعیتی و برخورداری از امکانات در بین شهرهای بزرگ و کوچک بازگوکننده نابرابری و ناهمگونی زیادی در سلسله مراتب شهری است، درحالی که شهرهای کوچک با توجه به توان های اقتصادی و کارکردی به عنوان حلقه واسط و پیونددهنده جامعه روستایی با شهرهای میانی و بزرگ می توانند در برقراری تعادل در نظام سلسله مراتبی و ایجاد توازن در بهره مندی از خدمات و زیرساخت ها و تراوش توسعه به نواحی پیرامون نقش سازنده ای داشته باشند. در پژوهش گروه های شهری استان مازندران به همراه معرفی و بهره گیری از روش تحلیلی PROMETHEE، نتایج گویای نابرابری گسترده در میزان برخورداری از امکانات، تسهیلات، زیرساخت ها و خدمات شهری در شهرستان های این استان است. در این زمینه، شهرهای بزرگ بیشترین خدمات را در اختیار دارند و هرچه به سمت شهرهای گروه میانه و کوچک تر پیش می رویم، از میزان این امکانات کاسته می شود و روند کاهشی مشاهده می شود، به طوری که در بخش های اقتصادی، فرهنگی، کالبدی و زیربنایی، شهرستان ساری بالاتر از همه این گروه از شهرها قرار گرفته است. نتایج تحلیلی به طور تفصیلی در متن اصلی این پژوهش ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی منطقه ای، تمرکززدایی، روش PROMETHEE، شهر جویبار، شهرهای کوچک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1534077>

